

4. Bibliographie der Schriften

**D.MICHAELIS DE MOLINOS, SACERDOTIS, MANUDUCTIO
SPIRITUALIS, Extricans animam, eamque perviam interiorem
ad acquirendam contemplationis perfectionem, ...**

Molinos, Miguel de

Leipzig, 1687

CAP. III. Declarantur quidam magnorum fructuum, quibus privatur Fidelis, cui
sufficienter dispositio prohibetur Communio.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

*Declanantur quidam magnorum fructuum;
quibus privatur Fidelis, cui sufficien-
ter dispositio prohibetur Communio.*

UT minister eo melius perspi-
ciat, penetretque damnum,
quod causatur, quando Fidelem,
qui communionem desiderat,
& exigit, nullius peccati mortali
sibi conscius, ea privat; neces-
sarium erit ipsi repræsentare
quosdam ex infinitis fructibus,
quibus eum in unica Commu-
nionem defraudat, ut errorem de-
ponat, quod per unam mortifi-
cationem infinitis eum privet
bonis.

Primo eum privat incremen-
to gratiæ, & gloriæ, quam in
Communione accipit; Cujus
effectus *ex opere operato* infallibi-
liter provenit, etiamsi peccata
ve-

venialia adsint. Privat eum etiam mortificatione qua in in Coñu-
nionem omnes quinque sensus, & patientiæ mortificantur. Dicentibus enim oculis, odoratu, gustu, tactu, imaginatione, intellectu, & omni scientia & intelligentia, hostiam illam esse panem; nihilo minus se humiliat, mortificat, & subicit, credens, quod non sit id, quod sentit & gustat, sed quod in hostia illa DEUM & DOMINUM suum inveniat. Privat eum, dum Communionem, interdicat, purificationem suorum peccatorum, ac pravorum habituum, ac præservationem futurorum, multis adminiculis, quæ hac ratione accipit ad operandum omne bonum, & fugiendum omne malum; cum possit, vel ex uno adminiculo dependere

re

re æterna salus, & damnatio aliqujus animæ. Privat eum illa diminutione Purgatorii, cujus in omni Communione fit particeps. Privat eum sublimibus actibus fidei, spei, charitatis, quos exercet; persuasus, quod accipiat DEUM illum, quem ipse nec videt, nec sentit, spem collocans in eo, qui conspici nequit, & cum eo se per amorem uniens.

DEUS est ipsissima bonitas, ac per amorem animæ se communicare cupit mediante hoc divino & sacramentali pane. An major in mundo datur fortuna? An ibi major potest esse felicitas? Et invenientur Ministri, qui privent animam hoc bono? In miraculoso hoc sacramento unit se CHRISTUS cum anima; sequere
d unam

unam eandemque rem cum ea, facit: (a) *In me manet, & ego in illo.* Quæ amoris subtilitas est, quam maxime sublimis, admirabilis, & digna consideratione ac gratitudine. Ibi enim nihil est, quod vel dari, vel accipi possit majus. Quis igitur Minister privabit animam infinita hac gratia.

Omnia bona unita inveniuntur in pretioso hoc cibo, hic omnia DEI desideria sunt adimpleta, hic amabilis, & sacramentalis unio, hic pax, conformitas, transformatio DEI cum anima, & animæ cum DEO. Dum in hoc Sacramento JESUS accipitur, accipitur æternus Pater & divinus spiritus: Hic sunt omnes virtutes, charitas, spes, puritas, pa-

(a) *Job. cap. 5.*

patientia & humilitas ; CHRISTUS enim DOMINUS noster generat in anima omnem virtutem mediante hoc cœlesti cibo ; Quale igitur cor habebunt Ministri, qui tantam animarum felicitatem intervertunt ?

Si unicus Gratiae gradus est donum inæstimabilis valoris, & tam pretiosum, ut ne mundorum quidem millia comparari cum eo queant, cum ipsius DEI sit particula, & formalis naturæ divinæ participatio : quæ nos facit filios suos, & amicos, hæredes Cœli, & habitationis Sanctissimæ TRINITATIS : Et plus valet gratia vel minima, quam omnes virtutes, eleemosynæ, & poenitentiae, & si quis montes transcendat, ut dicit S. Paulus, & daret omnia ad eleemosynam,

d 2

ni-

nihil est absque gratia. Quomodo igitur consultum erit, privare Fidelem incremento gratiæ, quam in unica Communionem, consequi potest? Quomodo Minister privare eum poterit hac & multis aliis, quæ eam comitantur; nec tamen alias ipsi conferat, quæ illarum jacturam compensent?

Quid æquivalens esse potest gratiæ habituali, quam dedebat accipere? Neque humilitas, quam exercere potest, neque reverentia, neque mortificatio, quarum prætextu intermittit Communionem, tanti sunt, neque conferri possunt cum unica gratia, quam perdit, quamque ex illa Communionem accepturus erat.

Sub-

Subducamus nunc rationes:
Si restitutionem oportet (ut
omnes Doctores affirmant) con-
formem esse bono, quod proximo
aufertur, quid restituere
poterit ille, qui ipso Deo Fidelem
privat.

Quæ charitas esset, privare
hominem monte auri, ut pusil-
lum granum recipiat? Tantum
ob granum mortificationis (si &
hæc adest) privant Ministri Chri-
stianum monte bonorum, quæ
in Communione cumulantur.
Si non alius modus esset mortifi-
candi & probandi animam, ta-
men hoc modo uti non debe-
rent, quia per mortificationem
privant eum majori bono: Ve-
rum infiniti sunt modi probandi
& mortificandi animam absque
tanto præjudicio spirituali.

d 3

Sunt

Sunt autem alia in super hujus Sacramenti bona. Præterea enim quod gratiam augeat, sustentat animam eique novas vires confert, quibus resistat tentationibus; satisfacit desideriis, & auferat rerum temporalium famem; unit cum CHRISTO; & cum ejus membris, quæ sunt justis; prosternt potentiam Satanæ, & vires subministrat, martyrium sufferendi; remittit peccata venialia, quibus obnoxius non est, qui communicat; & præservat a mortalibus, adminiculis illis, quæ confert, adjutum.

S. Bernhardus ait (a) Corpus CHRISTI esse medicinam ægroto, viaticum peregrino, debili allevationem, delectare validum, sanare vulneratum, & conserva-

re

(a) in Serm. DOMINI.

re salutem animæ & corporis, & eum, qui digne communicet, inde magis validum reddi ad sustinendum contemptum, magis patientem ad sufferendas reprehensiones, magis idoneum ad supportandos labores, magis promptum ad obedientiam, & ad agendas DOMINO gratias.

S. Leo, Papa (a) ait: Si quis communicet, venire CHRISTUM, ut eum honoret sua præsentia, ungat sua gratia, curet sua misericordia, sanet suo sanguine, resuscitet sua morte, illuminet sua luce, inflammet suo amore, consoletur sua infinita suavitate, ut uniat se, & despondeat cum anima, ut participem eum reddat divini Spiritus, omniumque

d 4 bo-

(a) de præc. Serm. 14. de Pass. DOMINI.

bonorum, quæ ipse cruce sua nobis acquisivit.

Quære (dicit S Bonaventura (a) ubi sit DEUS? Invenies eum in hoc divino Sacramento, quod digne acceptum, remittit peccata, mitigat passiones, confert lumen intellectui, satiat animam, resuscitat fidem, allicit spem, accendit charitatem, auget devotionem, replet gratia, & est opulentum gratiæ pignus.

Hoc Sacramentum (ait S Thomas (b) dispellit Diabolos, defendit nos a concupiscentiis, lavat maculas cordis, placat iram DEI, illuminat intellectum, ut eum cognoscat, inflammat voluntatem, ut eum diligat, oblectat

(a) *de Præ.*

(b) *Opusc. 58. de Sac. ad cap. 21. 22. 23.*

stat eum suavitate memoriam, confirmat in bono totum hominem, liberat eum ab æterna pœna, multiplicat merita bonæ vitæ, & deducit eum ad æternam patriam. Corpus DOMINI (pergit) (a) operatur tres principales effectus; Primo destruit peccata; secundo auget bona spiritualia; tertio confortat animas. Et c. 25 ait: Satiat spiritum, ut sequatur bonum, confortat animam, ut fugiat malum, conservat vitam ad laudandum semper DOMINUM. In quantum est Sacrificium, remittit peccata illis, qui sunt in mundo, allevat pœnas illis, qui sunt in purgatorio, & auget gloriam accidentalem illis, qui sunt in Cœlo. Tandem corpus CHRISTI vocatur Sacramen-

d 5

(a) Cap. 24.

mentum charitatis, quia nos reddit participes divini Spiritus, suavis in habitationis ipsius CHRISTI, & divitis transformationis DEI.

Nunquam referri possent, omnia bona, quæ secundum effectum Sanctorum ex hoc Sacramento percipiunt illi, qui absque peccato mortali ad ejus perceptionem accedunt. Iis autem bonis omnibus privat Minister, dum Fidelem Communione interdicit.

Præterea, quando Communione privat, omnes Sanctos Cœli, omnes Angelos, Virginem sanctissimam, & ipsum CHRISTUM privat gloria accidentali, quæ in ipsos redundat e qualibet Communione, quæ in gratia peragitur. Si pro quolibet opere bono, quod in Mundo fit, quan-

qu
se
A
ci
ol
n
fu
q
te
D
li
n
fu
ci
g
q
E
te
fi
re

quantumvis parvum sit, juxta
sententiam multorum piorum
Auctorum, Sancti in Cœlo spe-
ciale[m] gloriam accidentalem
obtinent, quanto majori ratio-
ne obtinebunt pro opere tam
sublimi, quale est Communio,
quæ comprehendit immensita-
tem omnium miraculorum.
DEI? (a) *Memoriam fecit mirabi-
lium suorum.*

Et si ex unica Communio-
ne percipiuntur simul tot bona
supra indicata, quid de sacrifi-
cio Missæ futurum est, opus
gravissimum, & altissimum,
quod sit in cœlo, & in terra?
Erunt, autem Ministri, qui ob-
tendentes pœnitentiam, morti-
ficationem, aut antiquum mo-
rem, impedian[ti] Sacerdotibus
rem

(a) *Psal. 110.*

rem tantam, tam sanctum & fructuosum Sacrificium?

S. Hieronymus (a) ajebat, minimum animam non pati purgatorium, quam diu pro ea celebretur missa.

S. Augustinus (b) affirmat nunquam celebrari divinum sacrificium, quin eveniat unum ex his duobus, aut conversio alicujus Peccatoris, aut liberatio alicujus animæ ex purgatorio. Wilhelmus Altidorensis non contentus fuit unica, sed affirmavit, unica Missa complures liberari animas. Scribit Severus in vita S. Martini, quod liberaverit missis suis tot animas, quot personæ ipsi audiendæ præsto fuerint. Ve-

(a) *in Missis Defunct. Pav. c. 14.*

(b) *Ballester. in libro de Crucifixo S. Salvatore, fol. 207.*

Venerabilis Beda ait, Sacerdotes qui non legitime impeditus, intermittit celebrationem Missæ, privat sanctissimam Trinitatem gloria & laude; Angelos Gaudio, peccatores venia, qua justos gratia & subsidio; animas purgatorii refrigerio, Ecclesiam cœlesti beneficio JESU CHRISTI DOMINI nostri, & ipsum Sacerdotem medicina & remedio.

Si istud igitur proprium habet quælibet missa, quis minister prætextu zeli impedire eam audebit, & defraudare tanta gloria & tanto bono Trinitatem, Angelos, virginem, Ecclesiam, Justos, Peccatores, animas purgatorii, & ipsos Sacerdotes, qui eam celebrare cupiunt? Absque

que dubio, quanquam hoc fiat
cum zelo, est inconsiderantia,
& consultius erit istud potius
non impedire, sed potius
præmeditari & melius
considerare.

F I N I S.

